

1^{ος} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

I. ΘΕΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Αυτούς που κατάγονται από καλούς/ ένδοξους/ αξιόλογους γονείς/ γονείς με καλό όνομα/ τους ντρεπόμαστε/τους υπολογίζουμε και τους σεβόμαστε, αυτούς όμως που δεν είναι από καλό σπίτι / από καλή γενιά/ δεν έχουν ευγενική καταγωγή/ ούτε τους ντρεπόμαστε κι ούτε τους δείχνουμε το σεβασμό μας / κι ούτε τους υπολογίζουμε. Κι έτσι, είμαστε ίδιοι/ έχουμε γίνει ένα/ με τους βαρβάρους / αλλοεθνείς/ ξένους/ (ή: εμείς κι οι βάρβαροι μοιάζουμε μεταξύ μας), αφού από τη φύση γεννηθήκαμε όλοι, κι οι βάρβαροι κι οι Έλληνες, για να είμαστε ίσοι σε όλα. Κι αυτό μας επιτρέπουν να το διαπιστώσουμε / να το δούμε/ όσα από τη φύση είναι απαραίτητα σε όλους τους ανθρώπους· κι όλα αυτά μπορούν όλοι να τα αποκτήσουν με τον ίδιο τρόπο, και σ' όλα αυτά κανένας μας δεν έχει εξαιρεθεί/ δε διαφέρει/ ούτε βάρβαρος / αλλοεθνής/ ξένος/ ούτε Έλληνας· πράγματι, όλοι μας και αναπνέουμε στον αέρα με το στόμα και τη μύτη και τρώμε όλοι με τα χέρια.

Κάθε απόδοση που ανταποκρίνεται στο πνεύμα του κειμένου και εκφράζεται σε ορθό νεοελληνικό λόγο είναι αποδεκτή. MON. 20

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΜΕ ΠΕΖΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΟΝΙΚΑ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. πόλεσι

2. ἄν

3. ὑπό

4. ἕαρ

5. ἴσον

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. πάτερ

2. ὄν

3. ρίς

4. ἔφν

5. προς

*	1	2	3	4	5	6
1	Π	Ο	Λ	Ε	Σ	Ι
2	Α	Ν		Φ		
3	Τ			Υ	Π	Ο
4	Ε	Α	Ρ		Ρ	
5	Ρ		Ι	Σ	Ο	Ν
6			Σ		Σ	

MON.10

3. 1B, 2B, 3Γ, 4Γ, 5Γ

MON. 10

4. εμφύλιος = φύσει, πεφύκαμεν
αριστούχος = παρέχει
διορισμός = ἀφώρισται
κάτοικος = οἴκου
έμπορος = πορίσαι
αναιδής = ἐπαιδούμεθα
πνεύμονας = ἀναπνέομεν
ουσιαστικός = ὄντας, εἶναι
καλλιτέχνης = καλῶν
καταναγκασμός = ἀναγκαίων

MON. 20

5. Η αξία που αναδεικνύεται στη συγκεκριμένη πρόταση είναι η ισότητα των ανθρώπων.

Κατά το συγγραφέα, όλοι γεννιούνται ίσοι ανεξαρτήτως κριτηρίων άλλων (καταγωγής, φυλής, γεωγραφικής προέλευσης,...) εκτός αυτού της ανθρώπινης ιδιότητας.

Σήμερα, η αξία αυτή κατοχυρώνεται στα Συντάγματα των δημοκρατικών κοινωνιών και στις Διακηρύξεις των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Συχνά, όμως, παραβιάζεται συγκαλυμμένα σε αναπτυγμένες κοινωνίες (κοινωνικές ανισότητες στη χρήση της τεχνολογίας, εκμετάλλευση μεταναστών και προσφύγων, χειραγώγηση της μάζας, ...) και αποκάλυπτα στις υπανάπτυκτες κοινωνίες (αποκλεισμός της γυναίκας από τη μόρφωση, αναγκαστικοί γάμοι, παιδική εργασία και πορνεία,...). Ακυρώνεται, λοιπόν, η παγκοσμιότητα της ισότητας, ενώ αποδεικνύεται ο πρωτοποριακός χαρακτήρας της σκέψης του σοφιστή Αντιφώντα.

(λέξεις 100)

MON. 20

II. ΘΕΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

1.α. Ο χαρακτήρας της Ιλιάδας είναι πολεμικός, ενώ της Οδύσσειας ειρηνικός.

β. ΙΛΙΑΔΑ: ανδρεία, νίκη, δόξα, σεβασμός σε θεούς, σε νεκρούς, σε ηλικιωμένους, τιμή, θάρρος, φιλοξενία, κ.ά.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ: εξυπνάδα, δεξιοτεχνία, σύνεση, καρτερία, επινοητικότητα, κ.ά.

MON. 3

2. Λ, Σ, Σ, Λ, Λ

MON.5

3. 1β, 2γ, 3α

MON. 6

4. **Περίπτεια:** Μεταστροφή της τύχης των ηρώων, συνήθως από την ευτυχία στη δυστυχία.

Αναγνώριση: Μετάβαση του ήρωα από την άγνοια στη γνώση

Τραγική ειρωνεία: Η κατάσταση κατά την οποία ο θεατής γνωρίζει την πραγματικότητα που αγνοούν τα πρόσωπα της τραγωδίας.

MON. 6